

VERDA VOĈO DE DOKSY

INFORMA INSTRUA KAJ AMUZA BULTENO DE SOMERA ESPERANTO - KOLEGIO

No 1.

29-7-1952.

Jame opĉt v Doksech.

Touha tĉch, kĉtĉrĉi se tolik na Doksy tĉĉili, je zatĉm splnĉna. Rĉkĉm zatĉm splnĉna. Tato vĉta platĉ jenom tĉm, kĉtĉrĉi ĵsu zde letos po prvĉ a . . . . . nemajĉ jeĉtĉ zĉžitky tĉch, kĉtĉrĉi ĵiĉ nĉkolikrĉt byli v naĉĉ koleji.

Zaĉĉateĉnĉky srdeĉnĉ vĉtĉme do naĉĉ esperantskĉ rodinky a stejnĉ srdeĉnĉ vĉtĉme naĉe vĉrnĉ ĉĉky a ĉĉkynĉ, kĉtĉrĉi ĵsu mezi nĉmi po kolikrĉte. Vytvořĉme zase srdeĉnĉ kolektiv spolupracoĉnĉkĉ na poli esperanta. Bude se vĉm jĉstĉ u nĉs lĉbit. Opĉt budou pravdou slova naĉĉho sam. ředitelĉ: "ĉĉci pĉl roku na Doksy vzpomĉnĉjĉ a pĉl roku se na nĉ tĉĉĉ."

Pĉknĉ poĉasĉ je zaruĉeno, vĉdyĉt je doba skliznĉ - doba, kdy jdo o chlĉb nĉs vĉech. A naĉe Ńkola zase splnĉ svoji Ńnovou brigĉdu, splnĉ svĉj Ńkol zajistit sklizeĉ, aĉ zdeĵĉĉ JZD v ĉas potřeby nĉs zavolĉ.

V uĉenĉ, rekreaci a spoleĉnosti vĉm přeĵeme mnoho uspĉchĉ !

A.S.

Vĉtĉzslav Nezval:

P o Ń a t u k o .

Veturas mi jam for en tristhumoro plora.
En poŃon la tuket, nun mi malgaju ne!
Se mondo estus nur afiŃo multkolora,
mi maren ĵetus ĝin cinike al pere .

Forglutis larma val' min kiel fiŃon maro.
La tridekrompa bild' jen kunmetiĝis mem.
Pardonu min alaŃd' pro via kanteraro,
ke ĉe l' ekkanto min sufoka ĝenas prem' .

Urbojn apertas tuk' al mi kun flirta gojo,
najlitajn kun grotesk' al faŃkoj de tunel' .
Domaĝe ke la mort' ne estas nigra vojo
kun dolĉa revekiĝ fremdarbe en hotel' .

Amanto laŃ model' de Andreo de l' Sarto,
redonu tukon vi al ĉarma in-okul' .
Se estus morto nur momento, nura Ńlto,
ne returniĝu plu. Saluton do vultur' !

/Premiita okaze de la IVaj Floraj Ludoj 1951 en Doksy/

Tradukis Jiřĉ Kořĉnek

Niko Ĉekal :   S u b   v e r d a n   s t e l o n !

Sub verdan flagon prenas mi direkton,
al paradizo ĉe la Mácha lago,
de kiu mi alportas la respekton
al verda stelo sur grandega flago.

Mi iras pli proksime sub la stelon,
mi vidas ĝin sur granda flaga faco,
en mia koro vekas ĝi esperon;
la venko de l' libero kaj de paco.

Sub verda stelo centoj homaj iras,
disportas tra la tuta mondo amon,
mi iras kune, kune kantas... vivas...
Ho, kredas mi, la paco estos tamen!

/Premiita okaze de la IVaj Floraj Ludoj 1951 en Doksy/

-. -

KRONIKO

Bela dimanĉa vetero kontribuis al glata funkcio de la gastakcepta servo. Al lerto kaj senlaca agemo de nia ĉefintendantano. Friedrich devis kapitulace submetiĝi kelkaj obstakloj en logigado.

Posttagmeze je la 17a horo okazis instrukcia kunveno de la instruista kolektivo. La direktoro de SKED s-ano Dro Pitlík informis la instruistojn kaj prelegistojn pri ĉiuj arangoj. La SKED ĉi-jare havos por la klasoj A kaj B paralelklasojn. La klaso B2 grupigos la pli progresintajn lernantojn.

Vespere je la 21a horo kunvenis ĉiuj kursanoj ĉe la malferma soleno en la Distrikta Kulturdomo. La ĉeestantojn alparolis en bonveniga parolado s-ano Špŭr kaj poste li transdonis la vorton al gvidanta sekretario de la distrikta komitato de KSC k-do Grösser. Tiu en informa kaj konvinka parolado emfazis la postulojn de proletara internaciismo kaj la neceson batali kontraŭ imperialisma kosmopolitismo. El la gastoj ĉeestis krome la kultura sekretario de la Distrikta komitato de KSC k-do Mičík kaj reprezentanto de la armo kolonelo Šránek.

Post la parolo de la direktoro Dro Pitlík la kursanaron alparolis ĉiuj instruantoj kaj prelegantoj en jena sinsekvo: Josef Víték, Jiří Kořínek, Rudolf Hromada, Karel Šolc, Antonín Slanina, Magda Seppová, Eva Suchardová, Josef Friedrich, Frant. Pytloun, Věra Borská, Josef Kožený kaj la poeto Karolo Pič.

Post kelkaj finaj informoj de ĝenerala speco fare de s-ano Špŭr finiĝis en bona humoro kaj harmonio la unua tago de la 7a Sonera kolegio de esperanto en Doksy.

-. -

NOVAĴOJ

Hodiaŭ estas mardo 29-7-1952.
Boženám a Martán blahopřejeme
k jneninám .

Vetero : dopoledne mírně slunečno,
odpoledne teplo.

Zítřa zájezd a vycházka na Bezděz.
Kdo pojede vlakem, vyjede v 13,16
hodin. Kdo důvěřuje svým nohám,
půjde pěšky za vedení s-ana Vítka.
Sraz ve 14 hodin /přesně/ u školy.
V 17 hod. sraz na hradě. V 19 hod.
v restauraci pod Bezdězem zábavný
večer s tancem a bohatou večeří
/jako obvykle-pozn.sazoče/.
Odjezd zpátky autobusy

"Verda vendejoj" provizos vin mal-
kare per esperantaĵoj je malkaraj
prezoj.

Tie vi ricevos ankaŭ varmajn kol-
basojn, ŝinkon, kakaon, teon, limonad-
on, pure blankan lakton kaj bul-
bojn kredite! Venu multnombro!

Kdo má zájem o zájezd dne 2-8-52
do Minoné na "Strýčka Křoupala"
mohť se přihlásí u s. Šolce, tříd-
ního A₁.

IV.letní kursy esperanta
v Rožnově pod Radhoštěm skončily
v sobotu 26-7-52. Přečeské poča-
sí, které vydrželo až do posled-
ního pátku zpříjemnilo pobyt 54
účastníků, rozdělených na kurs
pro začátečníky, pokročilé a kurs
pro přípravu učitelů esperanta.
Krom 3 účastníků /a učit. sboru/
všichni ostatní byla mládež, kte-
rá též připravila každovečerní
programy /písně, kvíz, hudba, hry/.
Výlet na Radhošť se vydařil, pouze
opozdilce stihla bouřka. V Rožnově
učili: Rud.Hromada, Dr.Kamarýt,
Ing Krajíc a Vlad.Slaný.-Dr.Fousek
nacvičil krásně harmonisovanou
La Vojo. Nejhojněji zpívanými pís-
němi byly: Ni, esperanta junularo,
Agordu la brustojn kaj Maryša.
kisu min.-

Na konci kursu 10 účastníků slo-
žilo zkoušku Svazovou o znalosti

esperanta a 10 úč.zkoušku učitel-
skou. Hnd.

KLACEMA OBSERVANTO

Ptáme se Hanáka jak je to vlastně
s tím rčením "Kam Hanáka postaví,
odtud ho nedostane". Viděli jsme
ho totiž stát před Bílou labutí
a druhý den jsme ho tam narně hle-
dali...

Jaký je rozdíl mezi uzeným bůdkem
s knedlíky a vepřovým na knůrě
s brambory? Zeptejte se třídních
A₁ a A₂ ! Poručili si toto jídlo
v restauraci, vrchní jim to vyně-
nil, oni to však z roztržitosti
nepoznali.Hle, kam vede slepá
šň!

Podle "Pokynů" měla být rozvezena
ještě v neděli večer zavazadla
účastníkům LKE. V pondělí ráno by-
ly ve škole stížnosti, že kufry
přišly až ráno, což by konečně ani
nevadilo.

Spát bez nočního prádla je příjem-
né zejména pro zdejší komáry, kte-
ří nemilosrdně ssáli zelenou krov-
našich frekventantů-nudistů z
nucení.

Učitel'ský kolektiv odškodnil do-
statečně postižené, že každému dal
něco staršího se sebe, v čemž se
uvedení objevovali se zářícími obli-
čeji již v neděli večer na společ-
ném shromáždění. Skutky mluví!

Je přísnost na místě?

Myslíme, že není nutno, aby hned
v první vyučovací den byla dcera
vyučujícího zavřena ve sborovně
a uzamčena, když by stačila mírně
donluva ředitele, aby toto nevídané
dítě navštěvovalo kurs pro začáteč-
níky.

RIDO SANIGAS

A: Ĉu vi parolas esperante?

B: Jes!

A: Ĉu vi komprenas?

B: Ne!

A. Āambál :

REVOJ DE INFANO .

Foje dum vintra vespero, kiam ekstere furiozis kirlovento, ĉiu homo frostante kaj trenante kuris antaŭ ĝi kiel antaŭ venĝo de fantono. Ankaŭ ni faris simile post finigo de tuttaga laciga laboro.

Hejne post bongusta vespornanĝo ni sidiĝis en profundan apogseĝon en varme hejtita ĉambro kaj ekaŭskultis la melodion de la furiozanta kirlovento, tamburanta per dissirita anteno sur la tabuloj de la fenestro. La ritna tamburado dornigis kaj transportis min en alian nondon, en la nondon de revoj kaj fantazioj. Antaŭ miaj okuloj nekonata kaj nevidebla lumtenco komencis projekciadi filmon de mia estinteco kaj estanteco kun plenunitaj kaj neplenunitaj revoj de mia infaneco.

"Paĉjo, kien ni vojaĝas?" estis mia demando dum mia unua vojaĝo per vagonaro kun li. "Al Bratislava" sonis la konciza, sed ĝusta respondo de mia anata patro-fervojistoj. Tiukaze ni plu ne demandis lin, ĉar krom antaŭe lin ni sciis, ke tia estas la respondo de ĉiu fervojisto. Nur hejne vespere post la reveno el mia vojaĝo ni denove ekkuraĝis alparoli lin kaj daŭrigi nian interrompitan interparolon. Post lia patreca kareso ni eksidis sur liaj genuoj kaj inundis lin per multaj respondeblaj kaj nespondeblaj demandoj, kiuj kolektiĝis en mia kapeto dum nia vojaĝo. "Paĉjo, kion longa estas la vojo al Bratislava, kie ni hodiaŭ estis en Ameriko, kie vivas nia onklo, estas ankaŭ malproksime kaj ĉu tien oni povas iri piede aŭ vagonare?" Ĉi tiajn kaj similajn demandojn devis respondi mia kara patro-fervojesto.

Tio ĉi estis la komenco de mia atako direktata kontraŭ la historioj kaj geografiaj konoj de mia patro, kaj samtempe komenco de mia intereso pri malproksimaj kontinentoj kaj landoj kun iliaj indigenoj kaj kutimoj. Post la unua sukceso sekvis pluaj similaj vesperoj, dum kiuj sidante sur liaj genuoj ni aŭskultadis lian karan voĉon, kiu sonis kiel lulkanto pri malproksimo.

Mian karan patron, kiu ĉiam tiel bele rakontis pri ĉio, kruela sorto prenis de ni kaj ni restis orfo. Mi ja nenian forgesis lin, ĉar li estis nia ĉio. Eĉ liajn rakontojn ni ne forgesis, ĉar ili ĉiam tenis pri amo al ĉiuj homoj, beleco kaj boneco.

/Daŭrigo/

Redakční uzávěrka vždy v 11 hodin. Uveřejněné příspěvky se odměňují
přírodným stísen ruky autoru redaktoren vlastnoručně. Pozorujte, pátrajte
píšte, pokud lze - bez pravopisných chyb!

Dosáženo v pondělí 28-7-52 v 17,45 hodin.

Příští číslo vyjde ve středu 30-7.